

Spellista i allhelgonatid

Inför allhelgonatid gör jag en spellista med låtar. Jag lyssnar så ofta jag bara kan. Lyssnande är min sorgebearbetning. Sorg och hopp hör ihop. Sorgen håller minnen levande, bekräftar allt gott som livet gett mig. Sorgen står mot glömskan och ryckandet på axlarna över allt som betytt oändligt. Sorgen är en dimension av *jaget*. Min identitet består ju delvis i upprätthållandet av minnen och känslor av samhörighet och kärlek.

Mitt *jag* är ett *vi*. Det stora hoppet om rättfärdig fred inom stater och mellan stater är alltså förankrat i minnen av ett gott liv tillsammans med andra. Den hållbara relationen med jord, skog, luft och vatten är en återspeglning av minnen av hållbara sammanhang, i det lilla.

Att vara människa är alltså att leva med sina minnen för att förbli ett *vi*, i tacksamhet (men också avståndstagande när så behövs) för det livet gett, och att skala upp det lilla, till ett hopp som gäller alla och allt. Som jag ser det hör det till religionens uppgift att bidra till samhället med berättelser, myter om ett ursprungstillstånd av hälsa, godhet, rättfärdighet, odödlighet, jämlikhet och helhet. Varför? Jo, för att människor ska få kraft att tro på och kämpa för att återupprätta detta tillstånd.

Att ursprungsberättelserna inte är historiskt sanna innebär inte att de är verkningslösa eller att de inte kan haka i Kristi faktiska historiskt fastställda livsverk. Det är över tio år sedan Peter LeMarc gjorde sitt sista offentliga framträdande. Efter att i många år framfört sina ofta biografiskt såriga sånger på scen meddelade han sitt beslut att stiga av. En av de låtar som är med på min spellista i allhelgonatid 2025 är Peter LeMarcs *Vaggsång kl. 4* som börjar så här:

När dom lägger ner mej, lugnt och stilla

När dom lägger ner mej djupt, då ska jag ännu minnas

När vi låg i gräset, och himlen,

just när ovädret bröt ut.

Ge mej nåden att gråta, som ett barn

Att få falla stumt och mjukt

Och jag ska aldrig, aldrig mera, vara modlös

Jag har varit där förut.

Kristian Lillö

Kyrkoherde i Helsingborg